

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **I. M.**, zast. JUDr. Lenkou Kulhavou, advokátkou se sídlem Praha 2, Slezská 19, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze, č. j. 8 Az 25/2005 – 23 ze dne 28. 3. 2006,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č.j. OAM-788/LE-03-06-2004, ze dne 16. 8. 2005. Rozhodnutím správního orgánu nebyl stěžovateli k jeho žádosti udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně žalovaný rozhodl, že se na stěžovatele vztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu.

Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) a d) a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.). Namítl, že v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí nebyly řádně zkoumány a vyhodnoceny důvody, pro které žalobce žádal o azyl. Odůvodnění je obecné, situaci žalobce se náležitě nezabývá, pokud obsahuje konkrétní skutečnosti, soud je nesprávně vyložil v neprospěch žalobce. Dále stěžovatel tvrdil, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a v důsledku toho nesprávně rozhodl o žádosti o azyl, rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Stěžovatel nesouhlasil se závěrem, že zemi opustil z ekonomických důvodů. Z Běloruska neodjel proto, aby mohl pracovat jinde, nýbrž proto, že zde začal mít problémy poté, co odmítl vydírání a nechtěl platit úředníkům

a policistům za to, že ho nechají na pokoji. Neznámí muži mu pak začali vyhrožovat smrtí, své výhrůžky stupňovali, opakovaně mu prohledali kancelář a zabavili počítač a doklady. Žalobce se proto začal skrývat a následně v obavách o svůj život zemi opustil. Protože odmítl uplácet policisty a úředníky, hrozí mu v Bělorusku vězení, únos, mučení a smrt. Ochrany ze strany policistů a úřadů se řadový občan nedočká, v řadách policie vládne obrovská korupce. Žádný orgán v zemi, ani nevládní organizace mu ochranu neposkytly. Stěžovatel poukázal na Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky v lednu 1992 v Ženevě, podle které je k posouzení postavení žadatele jako uprchlíka možná kumulace různých jednání, která sama o sobě nepředstavují pronásledování, ale ve spojení s další diskriminací a zápornými faktory mají tytéž následky jako přímé pronásledování. Podle čl. 43 Příručky se v případě, kdy není pronásledován přímo sám uprchlík, ale děje se tak jeho přátelům a známým, může ukazovat, že jeho obavy v tom smyslu, že se sám později také stane obětí, jsou opodstatněné. Stěžovatel žádal, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil.

Po posouzení obsahu kasační stížnosti ji Nejvyšší správní soud spolu se spisy vrátil bez věcného vyřízení krajskému soudu s pokynem, aby vyzval žalobce prostřednictvím jeho zástupkyně k odstranění nedostatků podání a doplnění relevantních důvodů kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť kasační stížnost neměla předepsané náležitosti a tvrzení žalobce obsažená v kasační stížnosti se netýkala obsahu napadeného rozhodnutí krajského soudu. Krajský soud stěžovatele vyzval k doplnění náležitostí kasační stížnosti a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy. Současně jej poučil o tom, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě opraveno a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Žalobce vady ve stanovené lhůtě neodstranil.

Nejvyšší správní soud se předně zabýval otázkou, zda kasační stížnost splňuje zákonem vyžadované náležitosti. Stěžovatel svoji kasační stížnost opíral o důvody podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) a d) a odst. 2 s. ř. s. Krajskému soudu vytýkal, že řádně nezhodnotil důvodnost jeho žádosti o udělení azylu. Důvody jeho kasační stížnosti však nemají žádný vztah k napadenému usnesení. Krajský soud se totiž věcným obsahem žaloby nezabýval, neboť žalobu odmítl pro opožděnost. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti (s výjimkou případů uvedených v § 109 odst. 3 s. ř. s.), je k projednání kasační stížnosti třeba, aby důvody kasační stížnosti alespoň rámcově odrážely obsah rozhodnutí soudu. V projednávaném případě přichází v úvahu pouze důvody podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Nejvyšší správní soud se pak v řízení o kasační stížnosti může zabývat pouze otázkou, zda krajský soud správně posoudil včasnost žaloby.

Pokud stěžovatel uvedl důvody, které se netýkaly obsahu napadeného usnesení, zatížil tak kasační stížnost vadou, která brání jejímu projednání. Krajský soud jej ve smyslu ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě stanovené v souladu se zákonem. Stěžovatel na výzvu soudu nereagoval, vady kasační stížnosti neodstranil. Pro chybějící náležitosti kasační stížnosti v daném případě nelze v řízení pokračovat.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

